

„Siis on sedda toito siin lullatse sada. Miño nabit, küllakohtomehbel on üks wilja: küün, kus ni paljo iiri sees, et neid forma laupa wõits püda.“ Hints pallus teed juhhatada ja liffas jure: iired on miño kõige kallim roog! „Tõeste,“ ütles Reinowadder — „teie peate ni maitsewad wõeraspeo toito leidma, et oმა ello: aeal sedda õhto: söli enim ei sa uñus: tama.“ Kas uskus kelmi jutto ja läks temaga seltsis iire: pligile. Künini seina al olli üks auk, mis Reino: wadder minewal üsel krapinud, kui ühhe kaña olli warrastanud. Kohtomehhe poeg Mart olli warga ulse ülesleidnud ja õhtul augo ette lingo teinud, mis, kui warras taggasi tulles, tedda piddi lõksutama. Reinowadder näggi ohhelikko ja mõistis kohhe luggu ärra, sellepärast ütles ta kasile: „Armas täddipoeg, puggege siit seina alt august sisse; ma walwan senni augo ees et seddagi waenlast seie ei tulle; kui kõht täis saab, siis tulge jälle taggasi. Täna õhto teine teisest meie ei tohhi lahkuda, sest omme warra lähme aegaste teele, ja lühhendame maggusa juttuga käiki.“ Hints küffis arglaste: arwate, et mul wigga ei sa kui august sisse poen? Rebbane kostis: „Kui nisugune argpüks ollete, et auko kardate, siis lähme en: nemine koro taggasi; küllab mo wanamoor murretseb teile laua peale, mis fätte juhtub. Agga kuulge, kudda iired küünis willistawad!“ Kas äbbenes reb: gase pillkamist, largas korraga seina alla auko, ja langes lingo kinni. — Hints, kes ohhelikko kaela

ümber tundis, püdis kohkudes taggasi tulla, agga se läbbi tõmbas filmuse weel kõrwemast kinni. Sures äddas roppeltades, üidis ta Reinowadderit appi, kes augo ees kulades kasli willetsuse ülle wägga rõemus olli. Tema küffis: „Hints, kudda kohtomehhe nuum: iired teil maitsewad? Arge söge ülleliga, muido ei pease laia lõhhuga kiisast august enim taggasi. Saaks Mart agga sõnumid, et teie küünis wõersil ollete, ta tooks teile kohhe soola wäggewa roa kõrwa. Miks teie sõmalaual nõnda laulate? Ei se olle ial õige luggu. Wõiksin waña Kriimsilma: issanda teile seltsi: mehheks sata, siis tassuksin korraga kõit wanad wõl: las ärra.“ — Sedda räkides putkas ta minema, tee peal nõu piddades, mis uut koerustikko jälle soetada. Ta teadis et hunt koddo ei olnud ja tõttas sellepär: rast hundi: wanamorile wõersi; effitelõ lotis ta naise käest kuulda sada, mis süüd Kriimsilma: issand tema peale küninga ette olli tõstnud, ja teisels sowis ta hundi: emandaga endist sõbrust uendada. — Reino: wadder astus „Pühhajürri: kutsika“ tупpa, agga em: mandat ei olnud koddo. „Terre õhtust wõer ad: lapsed!“ ütles ta hundi poegadele: „paljo terwisid eidele miño poolt; mõttelgo ta meie nore põlwe peale!“ Nõnda räkides niisutas ta jalga tõstes ulse: pita ja läks siis oма teed.

Teisel õmitul kui päwa terra akkas koitma, tulli Kriimsilm: emand taggasi, küffis laste käest, kas sed: dagi käis miño järrel kuulamas? Lapsed wastasid: